

Nekrolog

Kaj Ejvind Westerskov

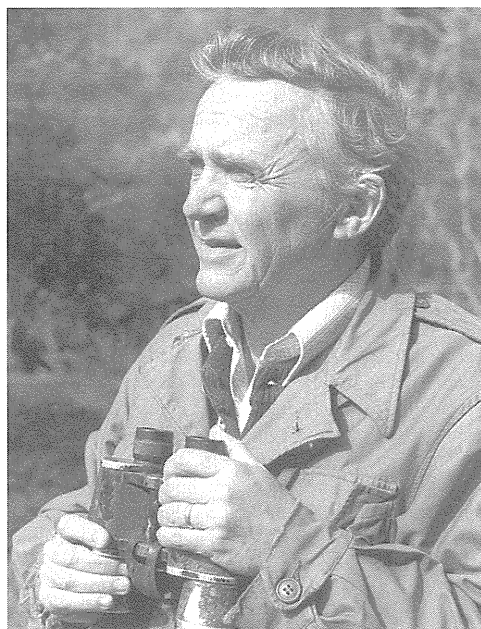
12. november 1919 – 26. april 2003

I en alder af 84 år døde professor Kaj Ejvind Westerskov i sit hjem i Dunedin, New Zealand, hvor han blev ansat som docent i økologi og zoologi ved byens universitet i 1964, og i 1970 udnævntes til professor. Han var flyttet til New Zealand sammen med sin familie allerede i 1952 og var i de første år ansat ved Wildlife Service.

Kaj Westerskov fik sin store interesse for fuglene allerede i de ganske unge år, hvor han med Vejle som basis cyklede Jylland rundt. Han blev sproglig student ved Vejle gymnasium i 1941, hvorefter han besluttede at uddanne sig til skovfoged. Det betød dengang en indledende praktik med sav og økse i et skovdistrikt, hvilket samtidig gav ham mulighed for at studere fuglelivet. Det var også i den periode, at han afsluttede de feltstudier af Urfuglen, som blev grundlaget for hans monografi over arten (1943).

Efter et mellemspil i 1941-42, hvor han var marinesoldat i København og her kom i kontakt med de stedlige ornitologer, fortsatte han sin skovfogeduddannelse og blev samtidig medlem af den lokale modstandsgruppe, der sprængte jernbaneskiner på den jyske længdebane og udsponerede tyske flyvepladser. Her hjalp hans kendskab til fuglene ham to gange til at tale sig ud af situationen, da værnemagten havde fattet interesse for ham. Men i 1944 måtte han i al hast forlade Vejle og flygte til Sverige, hvor han blev indrulleret i den danske brigade, og først efter befrielsen kunne han afslutte sin skovfogeduddannelse.

Efter at han på basis af urfuglestudierne havde afsluttet en MSc i Ohio, USA, blev Kaj Westerskov ansat på Vildtbiologisk Station (Kalø). Kort tid herefter blev han dog grebet af en beskrivelse af arbejdet med at redde den newzealandske Takahe, og da han samtidig havde svært ved at indordne sig under stationens ledelse, forlod han Danmark for at søge større udfordringer som vildtbiolog under Wildlife Service. Her fik han i de første år indført Agerhønen som jagt fugl, og herudover beskæftigede han sig bl.a. med udryddelse af de udsatte kronhjorte og geder, som hærger det newzealandske landskab. I 1956 afsluttede han sin phd om de newzealandske fasanbestande, og i 1959 blev han vildtforskningschef.

Efter ansættelsen på universitetet i Dunedin fik Kaj Westerskov lejlighed til at rejse en del – dels et studieophold ved Utah State University, dels forskellige forskningsprojekter vedr. pingviner (Antarktis), Kongealbatrosser (Campbell Island) og fasaner (Japan). Utallige er de foredrag, som han holdt rundt omkring i Danmark, når han var på gennemrejse i landet. Vennerne nød også godt af hans internationale bekendtskabskreds, og mange danskere, der besøgte New Zealands sydø, fandt frem til hans dør og mødte stor hjælpsomhed. Han var glad for at være newzealænder, men ikke mindre glad for at være født og opvokset i Danmark, hvad han altid lagde megen vægt på. Han bevarede hele livet et korrekt Vejle-dansk anno 1950.

Internationalt var han også kendt i faglige kredse og var bl.a. æresmedlem af Wildlife Society of America og fellow of Explorers Club i New York. Han var New Zealands medlem af International Ornithological Committee. Han publicerede mere end 100 videnskabelige artikler og faglige arbejder, heriblandt en meget tidlig advarsel om pesticiderne i Danmark (1948). I sit lange otium fortsatte han med at skrive om ornitologi og nåede netop at afslutte manuskriptet til *New Zealand Birds from A-Z*, et værk på 1071 sider, som nu er under klargøring til udgivelse.

Kaj Westerskov blev medlem af DOF i 1939 og var i 1951 medlem af bestyrelsen, inden han rejste til New Zealand.

Kaj Westerskov havde bestemt, at hans aske skulle kastes ud over Campbell Island, hvor han havde tilbragt så mange timer under sine albatros-studier. Og sådan skete det.

Lars Halling Sørensen